

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾದ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಹತ್ವ ಡಾ.ಎನ್.ಶೇಖರ್*

*ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ಕುವೆಂಪುನಗರ, ಮೃಂತ್ಯು.

ಸಾರಾಂಶ (Abstract)

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಲೇಜೆನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದ ಕನಾಟಕ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನೇ ಚಂದಾಹಣಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಪತ್ರಿಕೆಯು ನಂತರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹಾಗು ಅದು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಜೀರಿದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉಂಟಿಸಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಅತ್ಯುಲ್ಲಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗದೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಜನರ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿ ಬೇಕಿಯಿತು. ಕನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿತು.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಸಾಹಿತ್ಯಸ್ತಕ, ನವೋದಯ, ಜೋಡನೆಯ ಭಾಷೆ, ಹೇಳುತ್ತಾಹ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ, ಕನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಶ್ವಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದ್ದು. ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಹನೀಯರ ಕೊಡುಗೆ ಇರುವಂತೆಯೇ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರವು ಗಮನಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕ. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕವು ಇಂದು ಇರುವ ಹಲವಾರು ಪಂಗಡಗಳ, ಪಂಥಗಳ, ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳ, ಸಾಹಿತ್ಯಸ್ತಕರ ನಡುವೆ, ಯಾವುದೇ ಪಂಗಡಗಳ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಹಾಗು ನುಡಿಯ ಏಳಿಗೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಪತ್ರಿಕೆ ಇಂದು ತನಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನ ಗೌರವಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವುದು ನೋವಿನ ಸಂಗತಿ. ನವೋದಯದ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಅಂದಿನ ಕವಿಗಳ ಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಸಾಗಲಾರದಂತಹ ಭಾವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ.

Please cite this article as: ಡಾ.ಎನ್.ಶೇಖರ್. (2022). ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಹತ್ವ. ಮಲ್ಲಿಡಿಸಿಲ್ಲಿಸಿರಿ ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಲೋ ಆಫ್ ಐಇಪಿಎಂಆರ್‌ಡಿ, 3(4). ಪು.ಸಂ. 28-33.

1919ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಈಗ ನೂರು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ, ಕನಾರ್ಟಕಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅದರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಸೆನಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದ ಸಾಗುವ ತವಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ನಮಗೆ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸಾಗಲೀ ನಡೆದು ಬಂದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗದೇ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಇಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದೇ ಮುಕ್ತವಾದ ಜರ್ಜೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೆ. ಸಂದಿಗ್ನತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ತನ್ನ ನಿಲುವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಿಡುವುದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರವಾದರೂ ಅನುವಾದದ ಭಾಷೆ ಹೇಗೆರಬೇಕು? ಬೋಧನೆಯ ಭಾಷೆ ಯಾವುದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು? ಏಕೆ? ಮತ್ತು ಹೇಗೆ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವುದ್ದು ಅಕ್ಷರಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆ? ಹೊಸ ಹೊಸ ಅವಿಷ್ಯಾರಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಎಂಬಂತಹ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅದು ನಡೆಸಿರುವ ಜರ್ಜೆ ಇಂದಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭಕಾಲ, ಎ.ಆರ್.ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವಾತಾವರಣವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಲೀ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗಾಗಲೀ ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಅಸಂಧಿ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಬಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸ ಕನ್ನಡದ ಕಡೆಗೆ ವಾಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಬಾರಿ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರೆದಿದ್ದ ಪ್ರಬಂಧ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಸೋಗಸಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದ್ದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಹಾಳಾಗಬಾರದೆಂದು ಯೋಜಿಸಿ ಪ್ರತಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ತರಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಚೌರ್ತನ್ಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಕನಾರ್ಟಕ ಸಂಫಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನೇ ಚಂದಾಹಣ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಪತ್ರಿಕೆಯು ನಂತರ ಸಾಧಿಸಿದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉಂಟಿಸಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಶ್ವಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗದೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಜನರ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಕನಾರ್ಟಕದ ಏಕೇಕರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿತು.

ಧಾರವಾಡದ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೇಮನಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ “ಪ್ರಬುಧ್ ಕನಾರ್ಟಿಕ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ತಾಯಿ. ಆ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾವು ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕರಿಗೆಲ್ಲ ತವರೂರು ಮೈಸೂರು. ಕನ್ನಡದ ಆತ್ಮ, ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಣ ಮೈಸೂರಿನ್ನಲ್ಲಿದೆ”. ಹೀಗೆ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ತಾನು ಬೆಳೆಯುವದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ತನ್ನ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದೆ. ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಏತೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂಬಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಖಿಸಿದೆ. ನೂರಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕನಾರ್ಟಿಕ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದುಗರ ಬೆಂಬಲ ಸಿಗದೇ ನಿಂತು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. “ಗಿಡ ಬದುಕಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಜೀವ ನೀರನ್ನೇರೆದರೆ ಅದು ನಾಲ್ಕು ಕಾಲ ಬದುಕು ಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಣಿಗಿದ ನಂತರ ಅಮೃತವನ್ನೇ ಎರೆದರೂ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಅದರ ಕಾಳಜಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯಷ್ಟೆ. ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತದೆ.

ನವೋದಯದ ಬಹುತೇಕ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವೇದಿಕಯನ್ನು ಒಗಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮಾನದಂಡವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿ ಗುಣಾತ್ಮಕವಾದ ಬರಹಗಳು ಹೊರಬರಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಪ್ರಬುಧ್ ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದು ಗುಣಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅಂದಿನ ಲೇಖಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿತ್ತು. ಯಾವ ಬರಹಗಾರರಿಗಂತೂ ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬರಹ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಪಡುವುದು ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮುಟದಲ್ಲಿ ಕವನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಸಾಧನೆಯೆಂತೆಯೇ, ಅದು ಉಳಿದವರಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸು ಪಾತ್ರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏನು ಬರೆದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇಗೆ ಬರೆದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಗುಂಪಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಭಾಷಿಸುವ ಎಂಬ ಹಲವಾರು ಬರಹಗಾರರಿಯವ ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುಧ್ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾನದಂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬರಹ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕಾದರೆ ತಾನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾನದಂಡವನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಇವರು ಪ್ರಶ್ನಾತ ಕವಿಗಳು, ಇವರು ಆರಂಭದ ಕವಿಗಳು ಎಂಬ ಭೇದ ಭಾವ ತೋರದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಮಾನದಂಡವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ.

ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ‘ಸುಭಜ್ಞ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ಸನ್ನೇಶದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಭಾಷೆ ತಾವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾನದಂಡಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸದೆ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪದದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರವ್ಯೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಈ ಫಟನೆ ಅದು ಗುಣಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಲೇಖಕರಾಗೂ ಸಂಭಾವನೆ ದೋರೆಯುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಸಂಪಾದಕರ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾತ್ರ ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಒತ್ತಾಯಮೂರ್ಚಕವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬರೆಸಿದರೂ ಕೊಡಲಾಗದ ಉತ್ಪಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅದರಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಗಾಗಿ ಹಾತೋರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಾಗು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಂದಿಸಿದ ಸಹೃದಯ ಲೇಖಕ ಬಳಗ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯ ಪರಿ ಇದು.

ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದ ಕಾಲ, ಹೊಸ ಹೊಸ ಅವಿಷ್ಯಾರಗಳು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ನಡೆದು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಿಕ್ಷಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಭ್ರಾಂಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಜ್ಜಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಕನ್ನಡದ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಪದಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ, ಅದರ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮಹತ್ತರವಾದ ಆ ಬರಹಗಳಿಂದಲೇ ಹಲವಾರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕೃತಿಗಳ ರಚನೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾರ್ಗ ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿತು. ಯಾರ ಕಡೆಗೂ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ತೋರಿದ ವಿಮರ್ಶೆ, ಸಮತೋಲನವಾದ ಮಾನದಂಡ ಇದರ ಹೆಗ್ಲಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಉನ್ನತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹೊಗಳುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ, ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತೆಗಳುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಎಂದೂ ಜಿಮಣತನವನ್ನು ತೋರಿಲ್ಲ. ನೂರಾರು ಜನ ಲೇಖಕರು ಹೊಸದನ್ನು ಬಯಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಸಾಗಬೇಕಾದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿ ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ತುಂಬಿತು. ವಿಮರ್ಶೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಸರಿಯಾದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭ. ಅದು ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಸಣ್ಣಕಂಬಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲ. ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿದ ಮನಸ್ಸಿತಿಯ ಕೆಲವರು ಇದೂ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ? ಇದನ್ನು ಘೋಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೇ ಎಂಬಂತಹ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕ ಮಾಸ್ತಿಯವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆತ್ಮಸ್ಥೇಯವನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಸ್ತಿಯವರು “ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕ, ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೇ ಕೃತಿಯ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕದ ಮಾದರಿಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಎ.ಆರ್.ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತೋರಿಸಿದ ವಿಮರ್ಶೆಮಾರ್ಗ ‘ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ’ಯಾದರೆ ಒಳಿತೇನೋ.

ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾಟಕ ತಾನು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮುಂದಿನ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಂತರ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳು ಕೃತಿಗಳು ರಚನೆಗೊಂಡಿವೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿರುವ ಹಲವಾರು

ಲೇಖಕರ ಬಿಡಬಿಡ ಲೇಖನಗಳು ಬಿಡಬಿಡಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಮಸ್ತಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿರುವ ಕವಿತೆಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಅಧಿಕವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು ಅಪಾರ ಜನಮನ್ಯಾಂಶಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ. ಅವರ ಗಧಾಯುದ್ಧ ನಾಟಕ, ಕು.ವೆಂ.ಪು. ಅವರ ಬೆರಳ್ಳಿ ಕೌರಳ್, ಚಂದ್ರಹಾಸ, ಪು.ತಿ.ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರ ಅಹಲ್ಯೆ, ಎಂ.ಆರ್.ಶ್ರೀ. ಅವರ ನಾಗರಿಕ, ಕನ್ನಡ ಅಮರ ಶತಕ, ಜಗತ್ತುಗಳ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಪ್ತ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು, ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡವು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಅನುಮಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಿದ ಪ್ರಬುಧ್ಧ ಕನಾಟಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಯಶಸ್ವಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಭಾಷೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕ್ರಮ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಭಾಷೆ, ಸನ್ವೇಶ, ಸಂದರ್ಭ, ಕಾಲ, ದೇಶ ಇವುಗಳ ಜೀವಿತ ಮೂಲವಾದ ಬಳಕೆ ಹೇಗೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾದರಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಕನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ನೀಡಿದ ಕೊಟುಗೆ ಅಪೂರ್ವ. ಬೇಂದ್ರೇಯವರು ಒಂದೆಡೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವಂತೆ ಆಗ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಕನ್ನಡದ ಏಕೀಕರಣ, ಕನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಈ ಮೂರು ಬಗೆ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರಿಕೆ ಇದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಆದ್ಯತ್ವದ್ದ ತುಳು, ಕೊಡಗು, ಕೊಂಕಣ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗತೊಡಗಿದರೆ ಅವರಿಗೂ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ಇವನು ಉತ್ತರದವನು ಇವನು ದಕ್ಷಿಣದವನು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಬರದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿಬರಬೇಕು. ಹಾಗಾದಾಗ ಕನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಬುಧ್ಧ ಕನಾಟಕ ಎಂದೂ ಇದೂ ದ್ವಾರಾ ಪತ್ರಿಕೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಮಗ್ರವಾದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವೇದಿಕಯನ್ನು ಬದಗಿಸಿತು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಸುವ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕವನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಎಂದೂ ಪಂಪ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಬಸವೇಶ್ವರ, ಜಾವುಂಡರಾಯ, ಷಡ್ಕರಿಯಂತಹ ಕವಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು ಎಂದು ಅನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಭಾವನೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ಪತ್ರಿಕೆ ಕಾರಣವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಾಹಿತ್ಯಸ್ಕರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಕೆ ಸಾಫಾದಲ್ಲಿದ್ದ, ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರವೂ ಹಿರಿದು. ಮೌಲ್ಯವಿಜ್ಞಾನವರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಹೇಳಿಕೆ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ನವೋದಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರೂ (ವೆಂಕಣಯ್ಯ), ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀಕಂತಯ್ಯರೂದನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ನಾಡೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ ಭಾಷಣಗಳ ಮೂಲಕವೂ, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಪ್ರಬುಧ್ಧ ಕನಾಟಕದ ಮೂಲಕವೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪರಿವೇಷವೇಂದು ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಇದು

ವೆಂಕಟ್‌ನವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅವರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾರಟಕವೂ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ಇದು ವೆಂಕಟ್‌ಯ್ಯಾರೋಬ್ಸರ್ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಅವರಂತಹ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿ ಬರಹಗಾರರು ಕನಾರಟಕ ಏಕೇಕರಣ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆದವಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅದು ಬರವಣಿಗೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನಾರಟಕ.

ಕನಾರಟಕದ ನೂರಾರು ಸ್ಥಳಗಳು, ಅದರ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. “ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲ್ಪಗಳ ವಾಸ್ತು ವಿದ್ಯಾಪುರಕಲತೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಮೂರಾತನ ಗೂಡಿ-ಗೋಮರಗಳಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಅವಿಂದ ಭರತವಿಂದದೊಳಗಾಗಿಯೆ ಇಲ್ಲವಂದರೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅಶಿಶೇಂದ್ರಿಯಾಗಲಾರದು” ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಕುಶ್ಲತಾವನ್ನು ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೇ ಸೇರಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು. ಬಳ್ಳಾಗಾವೆ, ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ, ಬಾಕೋರು, ತುಮಕೂರು, ಭದ್ರಾವತಿ, ಹಂಪಿ, ಕೃದಾಳಿ, ತಲಕಾಡುಗಳಂತಹ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಹಲವಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕಡ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವಲ್ಲದ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾಗಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಕನ್ನಡಿಗನಾದವನಿಗೆ ಇದು ನನ್ನ ತಾಯಿನಾಡು, ಇದು ನನ್ನ ತಾಯಿ ನುಡಿ, ಇದು ಯಾವ ಭಾಷೆ, ದೇಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡೆಮೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಮುಂದೆ ಏಕೇಕರಣ ಚಳುವಳಿಯಂತಹುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಿಂತ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮನೋವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಲವು ಪ್ರಥಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದ, ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿದ್ದ, ನಾಡು ನುಡುಯ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ, ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕಂಕಣ ಬಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಇಂದಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ‘ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ’ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಮಹತ್ವದ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಯದ ಅದು ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಪಾತ್ಮಕಾದುದು ನಾವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ನಿಜವಾದ ಗೌರವ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕು.ವೆ.ಎ.ಮು. (1970). ಸವಿನೆನಪು. ತಳಕು ವಂಕಟ್‌ಯ್ಯಾ ಸ್ವಾರ್ಥಕ ಮಾಲೆ. ಮೈಸೂರು.
- ಗುಂಡಪ್ಪ.ಡಿ.ಡಿ. (1998). ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಕ್ತಿ. ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.
- ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿ. (2000). ಎ.ಆರ್.ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಕನಾರಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಸು.ಜ.ನಾ. (1981). ನೀರವ ಸಾಧಕ. ಉ.ಕ.ಸುಭರಾಯ ಸ್ವರಣ ಸಮಿತಿ, ಮೈಸೂರು.